

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et Insignia, Iconibus, additis genuinis

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Templariorvm Equitum Ordo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

*Pallij often-
sio.*

*S. Ioannes
Bapt ordi-
nis Melitē-
sis tutela-
ris.*

*Cruce octo-
gonā.*

*Professionis
forma ve-
tus & no-
ua apud
Ioan. Lori
num li. 13.
Cap. 3.*

qui ex hac vita inter eos discedūt; Pal-
lium quo Equites indui solent, osten-
ditur; tublata in altum eius parte, vel
limbo, ac manicis, vt asperrimæ vitæ
meminerint, quam duxit Ioannes Bap-
tista vir sanctus, quem tutelarem
ideo Equites habent, vt imitentur. Ma-
nicas induens obediētiae leges induat.
Octogonam Crucem, eamque ex pu-
ra linea tela candidam accipiens, mo-
netur sanguinis, quem profundere li-
bens debeat, & à Christianorum fini-
bus hostes repellat. Monetur item
puritatis, atque octo beatitudinum,
quas consequetur, qui legitimè eam
gestantes Crucem militauerint. Ad
extremum fune collo imposito, vt do-
minici iugi, quod subire debet, recor-
detur, in pace dimittitur. Professio-
nis autem hæc forma est. *Ego N. vo-
ueo Deo omnipotenti, & eius matri im-
maculata Virgini Maria, & S. Ioanni
Baptista, me obseruaturum perpetuo. Deo
iuuante, veram obedientiam cuiuslibet su-
periori, qui mihi à Deo, & ab ipso ordine
dabitur, item me victurum absque pro-
prio, & castitatem seruaturum. Hæc
igitur illi.*

TEMPLARIORVM Equitum Ordo.

*Platina, et
Gen. br. in
Gel. fo. 2.*

Bello sacro Urbani II. P. M. au-
picijs, & Godofredi Bullonij
Ducis Lotharingæ ductu feli-
cissimè confecto, ad ea conseruanda
quæ fortissimè recuperata erant, Ho-
spitaliariorum exemplo; Templario-

rum Ordo, cuius originem Pötaenus
ad Gelasij II. tempora refert, à Gal-
lis Principibus erectus fuit, quia Gal-
lorum maximè opera recuperata,
Hierosolyma fuerat, cuius instituti
præcipui existere Principes, Hugo de
Paganis, & Gaufridus à Sancto Au-
domaro. Equestri ambo dignitate in-
signes. Et quoniam iuxta templum
Domini loco à Balduino Rege con-
cesso, commorarentur; Fratres mili-
tiæ Templi, seu Templarij sunt appel-
lati. Steteruntque adeò numero no-
uem toto nouennio, more Canonico-
rum Regularium (quòd in manu Gua-
rimundi Patriarchæ Hierosolymita-
ni ita professi essent) viuentes, & pe-
grinos per loca sacra contra latro-
num, & Barbarorum insidias ducen-
tes, ac reducentes, teste Guil. Tyrio
lib. 12. de bello sacro cap. 7. Donec
ann. 1118. de mandato Honorij Papæ
& Stephani Hierosolymitani Patriar-
chæ, instituta est eis regula, (quam
à D. Bernardo conscriptam affirmât)
& albus habitus: Eugenij demum
Pontificis auctoritate Crux rubea
attributa. Vt scilicet vestes albas in
signum innocentiae deferentes, per
Cruces rubeas martyrium ob Chri-
sti nomen non subterfugiendum desi-
gnarent; eò quod sanguinem propriū
secundum instituta regulæ, pro defen-
sione Terræ Sanctæ, effundere essent
obstricti; & Christi Crucis inimicos
viriliter expugnando à Christianorū
finibus propellere. Vnde, & Vitria-
cus inquit in Hist. Orient. c. 65. & 66.
*Adeo formidabiles facti sunt fidei Chri-
sti aduersarijs quod vnus persequabatur
mille, & duodecim millia, non quot es-
sent, sed magis ubi essent, dum ad arma
elamaretur, interrogantes. Leones in
bello agni mansueti in domo in expedi-
tione milites asperi, in Ecclesia velut
Eremitæ, Monachi, inimicis Christi du-
ri, & feroces; Christianis autem beni-
gni, & mites: Vexillum bipartitum ex
albo, et nigro, quod nominant Beauceant
(quasi Beauceant) prauium habentes:
eò quod Christi amicis candidi sunt, &
benigni; nigri autè, & terribiles inimicis.*
Cru-

*Baron. ad
an. 1118.*

*Ser. ad mi-
lites Templi.*

Deut. 32.

Crucem verò ordinis tessaram fuisse volunt octogonam, illius instar, quæ hodie Equites Melitenses insigniuntur: & quali *Iacobi Mola* vltimi Templariorum magistri effigies in Gallia communiter exhibetur, Hieronymus tamen Romanus Hispanus contendit fuisse duplicem, & quasi Patriarchalem; qualem insignia antiqua præferunt Hungariæ, & in Republica sua Mundi ob oculos expressam ponit. Multis tandem exantlatis pro Republica Christiana laboribus, antiquissimus iste ordo Viennæ in Concilio Patrum decreto damnatus, & totaliter extinctus est, bonaque Hospitalarijs addita; quo illi tempore Rhodium insulam Turcis eripuerunt: nec non Spathiferi, Calatrauenses, Montefiani, Christi optimo ex ijs detractio censu aucti fuere. Iure ne an iniuria, variant annales; fama tamen frequentior, & sensu prope omnium damnat. Diuitias, quibus aucti immensum, fuerant, malo fuisse, fateamur necessesse est: siue virtutum indole, quibus res tantas terra marique perfecerant, voluptatibus extincta: siue ex ea re inuidia apud populum constata, apud Principes spe lucri excitata. Tam cito in omne improbitatis genus degenerasse vix esset credibile, nisi Clemētis V. Pont. Maxim. diplomata, quæ inter tabulas ædis Toletanæ omnium maximæ (vbi Ioannes Mariana li 15 Rer. Hisp. cap. 10. testatur) plura extant indicio essent: Famam haudquaquam vanam fuisse, affirmantis duos, & sexaginta ex eo ordine, se coram quæstione habita, scelera nefandissima falsos, veniam petijisse. Huius porro abolitionis disquisitionem in vtramque partem fusè admodum reperire licet apud dictum Marianam loco citato; Villaneum, Antonium, Platinam in Clemēte V. Rob. Gaguinum in Philippo Pulchro, Papyrium Massonum lib 3 Annal. Ioan. Azorium lib. 13. Institut. Moral. c. 6. (qui de Commendis, Beneficijs, precibus horarijs, votis variorum Ordinum doctè admodum scripsit, & alios

ORDO EQVITVM
Teutonicorum Hospitalis Sanctæ
Mariæ in Hierusalem, qui alio
nomine Crucigeri, &
Mariani dicti.

Adem pen[te] tempestate Friderico I. Imp. à Gregorio V II. litteris, ac legationibus impulso, copias quoque amplissimas in Syriam ducente, exædificata Hierosolymis S. Mariæ æde (quæ nomeu Equitibus S. Mariæ Teutonicorum in Hierusalem peperit) Ordo Teutonicorum Celestino III. P. Max. sub regula D. Augustini approbante, aduersus fidei Christianæ hostes institutus etiam fuit. Cuius quidem instituti milites Templariorum, & fratrum S. Ioannis normam secuti, & in vnam quasi conflata solemniter professi; ad discrimen Cruces nigras albis chlamydis apponere; vt fusè citatis locis edocent Tyrius, Vitriacus, & Morinus Sanutus Torfellus Patricius Venerus in Secretis fidelium Crucis. Henricus V Valpot, vir fortissimus primus ordini magister datus, æquata cum Regibus potestate creandi Equites, & à dicto Celestino sacra in armis operandi facultate, vt de iisdem vere dicere liceat, quod Rodericus Archiepiscopus Toletanus de suis prodit Equitibus. *Qui laudabant in canticis, accincti sunt onse, & qui gemitabant orantes ad defensionem patriæ &c.* Adeo

Lib. 3. p. 8.

Lib. 7. c. 4.
& 27.